

danske. Vi stemmer også ja, fordi de, der er optaget på forslaget, har opfyldt en række krav. Det er anderledes end i 1980'erne og 1990'erne. Nu kan man ikke blive dansk statsborger uden at kunne dansk, uden at have et vist kendskab til Danmark, dansk kultur og historie, uden en ren vandelsattest, uden at være gældfri, og uden i det hele taget at være et ordentligt menneske. Dette opnåede vi med lovgivningen fra sommeren 2002.

Vi understreger også, at alle de mennesker, der er med i lovforslaget, har måttet aflægge løftet i § 2 i indfødsrets aftalen, hvor det hedder:

Kl. 19.30

Det er en betingelse for optagelse på et lovfor-slag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren lover troskab og loyalitet over for Danmark og det danske samfund og erklærer at ville overholde dansk lovgivning og respektere grundlæggende danske retsprincipper.

Sådan. Dette er løftet eller forudsætningen.

Det var dette, bl.a. imamen Akkari lovede i 2004, da han fik dansk indfødsret, hvorefter han i 2005 rejste rundt i Mellemøsten for at sætte denne i brand imod Danmark.

Nej, man kan ikke se et menneske længere end til tænderne. Og når vi i dag giver dansk indfødsret til disse i henhold til fødsel, opvækst og kultur meget fremmede mennesker, sker det også i et inderligt håb om, at de vil holde det af-lagte løfte og vise sig loyale over for deres nye-fædreland.

Men når dette er sagt og denne usikkerhed udtrykt, skal det også siges, at jeg glæder mig usigeligt til, at den nye aftale om dansk indfødsret af 8. december 2005 træder i kraft i den for-stand, at det er de nye regler, som indfødsret til-deles efter. Næsten alle i dette lovforslag er jo kommet på loven efter de gamle regler, som vi fandt utilfredsstillende.

For et år siden strammede vi reglerne vedrø-rende dansk sprog og kendskabet til dansk kul-tur, historie og samfundsforhold, ligesom man skal have været selvforsørgende i 4 af de sidste 5 år for at opnå dansk indfødsret. Disse nye regler er ikke slået igennem endnu. Vi venter det med længsel og en vis utålmodighed. Vi mener at kunne se af antallet af dispensationsansøgninger i Indfødsretsudvalget, at de vil få en ikke ringe betydning. Vi ved, at fra den 1. januar 2007 skul-de de være endeligt gennemført.

I dag ved denne lov med disse utallige frem-medede navne skal det siges, at gennemførelsen af den nye aftale er ventet med meget stor længsel.

Men i henhold til vores aftale stemmer vi ja til dette foreliggende lovforslag og knytter vore håb og vore ønsker til det og til de fremmede, der hermed skal blive danske.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Først vil jeg da gerne sige tillykke til hr. Søren Krarup og Dansk Folkeparti, som jo nu, kan man sige, med sin stemmeafgivning her blå-stempler det multikulturelle samfund, idet man her er med til at erkende, at man også kan være dansk og have anden etnisk baggrund osv. Det synes jeg er positivt, og om ikke andet kan man sige, at der kommer vi da til at tage et stort skridt i dag.

Det, jeg egentlig gerne ville spørge til, var den aftale fra december 2005, som hr. Søren Krarup henviser til, hvor jeg bare for historieskrivnin-gens skyld vil sikre mig: Er det ikke korrekt for-stået, at hvad angår de betænkeligheder, som bl.a. formanden for Indfødsretsudvalget udtryk-te efter aftalens indgåelse om bl.a. forholdene for torturofre, har man ikke i forligskredsen kunnet enes om at flytte noget i aftalen? Eller er der rent faktisk sket ændringer som følge af den konservative udmelding?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Må jeg lige svare allerførst, at jeg ikke er tilhæn-ger af et multikulturelt samfund. Men jeg accep-terer, at der er folk, der er kommet hertil, som har fået dansk statsborgerskab, og som vi derfor skal integrere. Men de skal ikke blive multikul-turelle, de skal blive danske. Det er det, der er meningen med det hele, og det er det, der er vo-res opgave, og det er det, der også er meningen med den integrationsaftale, der blev vedtaget den 16. juni 2005, og som vi er ved, som det hed-der, at udmønte.

Men med hensyn til det sidste med disse fremmede, som kom hertil – nu må jeg sige, at nu svipsede det sidste. Må jeg lige få repeteret det sidste punkt? Det er ikke sådan at blive gam-mel.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det gik sådan set bare for historieskrivningens skyld på, om man kan sige, at aftalen fra decem-ber 2005 er ændret som følge af den konservati-ve betænkelighed. Er der sket nogen forandringer for torturofrene, for PTSD-ofrene osv.? Er af-